

בעזרת השם יתברך

ליקוטי זוהר מוסר והלכה

מחק לישראל ויוסף לחק

פרשת וישב

בוזולק ליימי הע'בווע' ד'בר יום ביומו

יוצא לאור בעזרת השם יתברך על ידי:
מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל:

ללמוד זוהר מוסר והלכה בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

כסלו תשס"ו לפ"ק

הוצאת:

מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל, ללמוד:
זוהר מוסר והלכה
בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

* * *

כל הזכויות מהזוהר הקדוש עם
פירוש המבואר ומנוקד שמורות
להוצאת א. בלום,
ירושלים עיה"ק תובב"א

* * *

הכל נדפס באותיות גדולות מאירת עינים למען ירוץ
הקורא בו, ועתה קבלו מאתנו שלחן ועליו לחם וכל
מיני מגדים והתענגו בו, ויהיו חיים לנפשך, וכן
לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך, ורגלך לא תגוף.

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום א פרשת וישב

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהודנה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וישב דף קע"ט ע"ב)

רבי שמעון אמר תא חזי בא וראה, כתיב (קהלת ד) טוב ילד מספן וחקם, מיהו וחקם, שואל מאן ילד מספן, מיהו זה אשר הפתוב מכנהו ילד מספן, תא אוקמוה ואתמר דאיהו יצר הטוב, אכל הטוב, ככר פירשוהו ואמרו שהוא היצר טוב, וזהו כפשוטו. אכל כעת נפרש טוב ילד, תרא הוא דכתיב זהו שנאמר עליו (תהלים ל"ז) נער הייתי גם זקנתי, ונא הוא נער דאיהו ילד ואמרו חכמינו זכרונם לברכה פסוק זה שרו של עולם אמרו, שהוא מטטרוין. ורא הוא

מוסר

(מספר צידה לדרך דף ר"ז ע"ב)

הבטחון הוא שיבטח באלהים בטחון ולעולם ומנוחת הנפש ושמחת הגוף. ודע גמור, ויש בו תועלת לתורה פי הבוטח בזולת השם הוא יסיר השגחתו

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תלמוד תורה פ"ה)

א חייב לעמוד מפני רבו משיראנו מרחוק ולא יראה קומתו ואחר כך ישב. וחייב מלא עיניו עד שיתכסה ממנו אדם להקביל פניו רבו ברגל: ב אין חולקין

זוהר

תרגום הזוהר

מספן דלית ליה מגרמיה פלום. ואמאי אקרין נער, בגין דאית ליה חדתו דסיהרא דמתחדשא תדיר, ותדיר איהו ילד מספן פמה דאמרן. וחכם, בגין דחכמה שרייא ביה.

נער וזהו נער (מטטרוין נקרא נער) דאיהו ילד מספן, דלית ליה מגרמיה פלום, שהוא מכונה ילד עני, שאין לו מעצמו פלום (רק מה שמקבל ממדת המלכות), ואמאי אקרין נער ולמה נקרא נער, בגין דאית ליה חדתו דסיהרא דמתחדשא תדיר, מפני שיש לו התחדשות הלכנה שהיא מתחדשת תמיד, (אותה ההתחדשות המגיע למדת המלכות הנקראת לבנה, מגיע גם אליו, ולכן כמו שהמלכות נקראת נערה, לכן נקרא הוא נער) ותדיר איהו ילד מספן פמה דאמרן, ותמיד הוא ילד עני כמו שאמרנו (היינו שהוא נצרף תמיד שהשכינה תשפיע לו שפע). וחכם ולמה נקרא מטטרוין בשם חכם, בגין דחכמה שרייא ביה, מפני שמדת המלכות שהיא חכמה תחתונה, שוכנת בו.

ממלך זקן דא הוא יצר הרע פמה דאתמר, זהו היצר הרע כמו שלמדנו, דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסאבותיה לעלמין, שמהיום שנברא לא יצא מטמאתו לעולם, ואיהו כסיל דכל ארחוי אינון לארח בישא, והוא נקרא "כסיל", בשביל שפל דרכיו הם לדרך הרע, ואזיל וסטי לבני נשא ולא ידע לאודהרא, והולך ומטה לבני אדם מדרך הטוב, והאדם אינו יודע להזהר, ואיהו אתי עם בני נשא בתסקופין, בגין לאסטאה לון מארח טבא לארח בישא, והוא בא עם בני אדם בעלילות בשביל להטותם מדרך הטוב לדרך הרע.

מוסר

ממנו ויתנהו למקרים והיה לאכול יסכל וישתטה במעט שינוי מזג כמו ומצאוהו צרות רבות ורעות פי יניחהו שנודע בחכמת הרפואה. ואם בגבורתו ביד מי שבוטח בו. ואם יבטח בחכמתו, גבר יחלה ויחלש, ובגרעין חרדל שיבוא

הלכה פסוקה

פבוד לתלמיד בפני רבו אלא אם פן דרף ואם היה במקום שאין מכירין אותו ולא רבו לחלוק לו פבוד. וכל המלאכות שהעבד עושה לרבו תלמיד עושה לרבו. אינו נועל לו מנעלו ואינו חולצו. וכל

תרגום הזוהר

זוהר

תא חזי, על דא אקדים עם בר נש
פיומא דאתייליה, בגין דיאמין ליה,
בא וראה, לכן הקדים לבוא עם
האדם ביום שגולד, כדי שיאמין לו,
דהא בר אתי יצר הטוב, לא יכיל
בר נש למיהימנא ליה, ודמי עליה
במטולא, שהרי כאשר בא היצר
הטוב, לא יכול האדם להאמין לו,
ודומה עליו כמשא (פי כבר הרגיל
עצמו בדרך הרע).

תא חזי, על דא אקדים עם בר נש
פיומא דאתייליד בגין דיאמין ליה, דהא בר אתי
יצר הטוב לא יכיל בר נש למיהימנא ליה
ודמי עליה במטולא.

בגוונא דא תנינן מאן הוא רשע
ערום, פעין זה למדנו, מי הוא
הנקרא רשע ערום, דא הוא מאן
דאקדים לאטענא מלוי לקמי דיינא
עד לא ייתי חבריה מאריה דדינא,

בגוונא דא תנינן, מאן הוא רשע ערום, דא
הוא מאן דאקדים לאטענא מלוי לקמי דיינא
עד לא ייתי חבריה מאריה דדינא, במה דאת
אמר (משלי י"ח) צדיק הראשון בריבו וגומר
בגוונא דא הוא (נ"א האי) רשע ערום, במה
דאת אמר (בראשית ג') והנחש היה ערום, והוא
אקדים ושרי עמיה דבר נש עד לא ייתי
חבריה לאשראה עליה. ובגין דאיהו אקדים

זה הוא מי שמקדים לטען דבריו לפני הדין לפני שיבא חברו בעל הדין, במה דאת אמר
כמו שנאמר (משלי י"ח) צדיק הראשון בריבו וגומר (מי שמסדר טענותיו בראשונה לפני שפא
חברו, הוא צדיק בריבו בעיני הדין). בגוונא דא הוא (נ"א האי) רשע ערום, פעין זה הוא זה
הרשע ערום, שהוא היצר הרע, במה דאת אמר כמו שנאמר (בראשית ג') והנחש היה ערום,
הוא הנחש והוא היצר הרע, והוא אקדים ושרי עמיה דבר נש עד לא ייתי חבריה לאשראה
עליה, והוא הקדים ושוכן עם האדם לפני שיבא חברו היצר טוב לשכן עליו, ובגין דאיהו

מוסר

באחד מרגליו ישב בדרך וידום. ואם יבטח
בעשרו עשה יעשה לו כנפים התעוץ
עיניך בו ואיננו, ולפעמים עושר שמור
מבטחו וירד. ואם יבטח בעשרו עשה יעשה לו כנפים התעוץ עיניך בו ואיננו, ולפעמים עושר שמור מבטחו וירד.

הלכה פסוקה

המונע תלמידו מלשמשו מונע ממנו חסד
ופורק ממנו יראת שמים. וכל תלמיד
שמוזלזל דבר מפל כבוד רבו גורם לשכינה
שתסתלק מישראל: ג ראה רבו עובר על

זוהר

תרגום הזוהר

וְהָא אַטְעִין טַעֲנַתִּיה עֲמִיה, כַּד אָתִי חֲבָרִיה
 דְּאִיהוּ יִצְר הַטּוֹב, אֲבָאִישׁ לִיה לְבַר נִשׁ בְּהַדְרִיה,
 וְלֹא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיה, כְּאִילוּ אַטְעִין עַל
 כַּתְּפִיה כָּל מְטוּלִין דְּעַלְמָא, בְּגִין הַהוּא רִשְׁע
 עָרוּם דְּאֶקְדִּים עֲמִיה, וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה
 (קהלת ט') וְחֲכָמַת הַמַּסְפֵּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם
 נִשְׁמָעִים, בְּגִין דְּהָא אֶקְדִּים אַחְרָא.

אֶקְדִּים וְהָא אַטְעִין טַעֲנַתִּיה עֲמִיה,
 וּבִשְׁבִיל שֶׁהוּא הַקְּדִים וְהָרִי טַעֲנָן
 טַעֲנֹתָיו עִמוֹ, כַּד אָתִי חֲבָרִיה דְּאִיהוּ
 יִצְר הַטּוֹב, כְּאֲשֶׁר בָּא חֲבָרוֹ שֶׁהוּא
 יִצְר הַטּוֹב, אֲבָאִישׁ לִיה לְבַר נִשׁ
 בְּהַדְרִיה, רַע לוֹ (אֵין נוֹחַ) לְאָדָם לְשַׁפֵּן
 עִמוֹ, וְלֹא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיה כְּאִילוּ
 אַטְעִין עַל כַּתְּפִיה כָּל מְטוּלִין
 דְּעַלְמָא, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהָרִים רֵאשׁוֹ
 כְּאִילוּ הַטְּעִין עַל כַּתִּיפוֹ כָּל מִשְׁאוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם, בְּגִין הַהוּא רִשְׁע עָרוּם
 דְּאֶקְדִּים עֲמִיה, וְכֵל זֶה בִּשְׁבִיל אוֹתוֹ
 רִשְׁע עָרוּם שֶׁהַקְּדִים עִמוֹ, וְעַל דָּא
 וְלִכֵּן אָמַר שְׁלֵמָה (קהלת ט') וְחֲכָמַת
 הַמַּסְפֵּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים,
 מִסְפֵּן זֶהוּ הַיִּצְר טוֹב, בְּגִין דְּהָא

וְעַל דָּא כָּל דְּיִנְיָא דְקַבִּיל מִבְּר נִשׁ מַלְה עַד
 לֹא יִיְתִי חֲבָרִיה, כְּאִילוּ מְקַבֵּל עֲלִיה טַעֲוּא
 אַחְרָא. לְמַהֲיִמְנוּתָא, אֶלָּא וּבָא רַעְהוּ, וְחֲקָרוּ.
 וְדָא הוּא אֲרַח דְּבַר נִשׁ זַכָּאָה, דְּהָא בַר נִשׁ
 זַכָּאָה דָּא, הוּא דְלֹא הֵימִין לְהַהוּא רִשְׁע עָרוּם
 דְּיִצְר הַרַע עַד דְּיִיְתִי חֲבָרִיה דְּאִיהוּ יִצְר טוֹב.

אֶקְדִּים אַחְרָא, בִּשְׁבִיל שֶׁהָרִי הַקְּדִימוֹ אַחַר (הַיִּצְר הַרַע).

וְעַל דָּא כָּל דְּיִנְיָא דְקַבִּיל מִבְּר נִשׁ מַלְה עַד לֹא יִיְתִי חֲבָרִיה, וְלִכֵּן, כָּל דִּין שְׁמַקְבֵּל מֵאָדָם
 וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו לְפָנֵי שְׂיָבָא חֲבָרוֹ, כְּאִילוּ מְקַבֵּל עֲלִיה טַעֲוּא אַחְרָא לְמַהֲיִמְנוּתָא, הָרִי הוּא
 כְּאִילוּ מְקַבֵּל עֲלֵיו אֱלֹהִים אַחֲרִים לְהֶאֱמִין בּוֹ, אֶלָּא וּבָא רַעְהוּ, וְחֲקָרוּ, פְּרוּשׁ שְׂיָמַתִּין עַד
 שְׂיָבָא חֲבָרוֹ, וְאִזּוֹ חֲקָר וְיִשְׁמַע טַעֲנֹתָיו, וְדָא הוּא אֲרַח דְּבַר נִשׁ זַכָּאָה, וְזֶה הוּא דְרָךְ שֶׁל
 אָדָם צַדִּיק, דְּהָא בַר נִשׁ זַכָּאָה דָּא הוּא דְלֹא הֵימִין לְהַהוּא רִשְׁע עָרוּם דְּיִצְר הַרַע עַד
 דְּיִיְתִי חֲבָרִיה דְּאִיהוּ יִצְר טוֹב, שֶׁהָרִי אָדָם צַדִּיק זֶה הוּא שְׁלֵא הֶאֱמִין לְאוֹתוֹ רִשְׁע עָרוּם

מוסר

בְּלַעֲדוֹ. וְלֹא יִיחַל בַּלְתּוֹ. וְלֹא יַחְנִיף לְיִצְרִיר יִבְהִילוּהוּ בְּהַלּוֹתָם. וְלֹא יִירָא מִמַּחְלָקוֹתָם.
 כְּמוֹתוֹ. וְלֹא יִסְפִּים עִם בְּנֵי אָדָם בְּלַתִּי וְאִם יוֹכִיחֵם לֹא יִירָא מִחֲרַפַּת אָנוּשׁ
 עַבּוּדַת הַבּוֹרָא. וְלֹא יַפְחִידֵהוּ פַחַדָּם. וְלֹא וּמַגְדוּפוֹתָם. וְאִם יַכְלִימֵם לֹא יִבוֹשׁ מֵהֶם

הלכה פסוקה

וּבְשִׁימוֹת רַבּוֹ קוֹרַע כָּל בְּגָדָיו עַד שֶׁהוּא רוב חֲכָמָתוֹ אֲבָל אִם לֹא לְמַד מִמֶּנּוּ רוב
 מְגַלָּה אֶת לְבוֹ וְאֵינוֹ מְאַחֶה לְעוֹלָם. בְּמָה חֲכָמָתוֹ הָרִי זֶה תִּלְמִיד חֲבַר וְאֵינוֹ חָיִב
 דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּרַבּוֹ מוֹבָחָק שְׁלֵמָה מִמֶּנּוּ בְּכַבּוּדוֹ בְּכָל אֵלוֹ הַדְּבָרִים. אֲבָל עוֹמֵד

וישב ליום ראשון

לה

תרגום הזוהר

שהוא היצר הרע לפני שיבא חברו
שהוא היצר טוב. ובגין דא בגי נשא
אינון פשלין לעלמא דאתי. ולכן
נכשלים בגי אדם לעולם הבא, מפנין
ששומעים דברי היצר הרע לפני
שיבא היצר טוב.

אבל שהוא זכאה דאיהו דחיל
למאריה, אבל אותו הצדיק שהוא
ירא מאדונו, כמה בישין סביל בהאי
עלמא בגין דלא הימין ולא אשתתף
בההוא יצר הרע, כמה רעות סובל
בזה העולם מפני שלא האמין ולא
נתחבר באותו יצר הרע, וקדשא
ברוך הוא שויב ליה מפלהו,

זוהר

ובגין דא בגי נשא אינון פשלין לעלמא דאתי.
אבל שהוא זכאה דאיהו דחיל למאריה, כמה
בישין סביל בהאי עלמא בגין דלא הימין
ולא אשתתף בההוא יצר הרע, וקדשא בריך
הוא שויב ליה מפלהו, הדא הוא דכתיב
(תהלים ל"ד) רבות רעות צדיק ומפלים יצילנו
י. רבות רעות לצדיק לא כתיב, אלא צדיק,
בגין דקדשא בריך הוא אתרעי ביה. ובגין
כך קדשא בריך הוא אתרעי בההוא בר נש,
ושויב ליה מפלא בהאי עלמא ובעלמא דאתי,
זכאה חולקיה:

והקדוש ברוך הוא מצילו מפלם, הדא הוא דכתיב וזה הוא שנאמר (תהלים ל"ד) רבות
רעות צדיק ומפלים יצילנו י. רבות רעות לצדיק לא כתיב, אלא צדיק, (שפרושו שנה שסובל
רעות, הוא צדיק). בגין דקדשא בריך הוא אתרעי ביה, בשביל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו
(ולכן להרחיקו מהרע, סובל לפעמים רעות), ובגין כך קדשא בריך הוא אתרעי בההוא בר נש,
ושויב ליה מפלא בהאי עלמא ובעלמא דאתי, ובשביל כן, הקדוש ברוך הוא חפץ בו
באותו האדם, ומצילו מפל בזה העולם ובעולם הבא, זכאה חולקיה, אשרי חלקו:

מוסר

ולא ייפה להם השקר. והבוטח השלם ומתהפוכותיו ויחד לבו לתורה
יביאהו בטחוננו לפנות לבו מהבלי העולם ולעבודה:

הלכה פסוקה

מלפניו וקורע עליו פשם שהוא קורע על לא למד ממנו אלא דבר אחד בין קמן
כל המתים שהוא מתאבל עליהם, אפילו בין גדול עומד מלפניו וקורע עליו:

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְוֹאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ב פרשת וישב

קוֹדֶם הַלִּמּוּד יֵאמַר: הַגְּנֵי רוּצָה לְלַמּוּד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנֵי הַתְּלִמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
יְדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתְיַחֲדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וישב דף קפ"ד ע"ב)

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ הַבּוֹרָה וְהַבּוֹר רַק
אֵין בּוֹ מַיִם. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר
(תהלים יט) תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, (מָאן
דְּבָטִיל מִלֵּי דְאֹרִייתָא כְּאִילוֹ חֲרִיב עֲלָמָא
שְׁלִים). כַּמָּה אֵית לֹון לְבָנֵי נְשָׂא לְאִשְׁתְּדִלָּא
בְּאֹרִייתָא, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתְּדִלָּא בְּאֹרִייתָא,

וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ הַבּוֹרָה
וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם. רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר בְּתִיב (תהלים יט)
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, (מָאן
דְּבָטִיל מִלֵּי דְאֹרִייתָא כְּאִילוֹ חֲרִיב
עֲלָמָא שְׁלִים), מִי שְׂמַבְטֵל דְּבַרֵי תּוֹרָה
כְּאִילוֹ הַחֲרִיב עוֹלָם שְׁלָם. כַּמָּה אֵית
לֹון לְבָנֵי נְשָׂא לְאִשְׁתְּדִלָּא בְּאֹרִייתָא,

כַּמָּה יֵשׁ לְהֵם לְבָנֵי אָדָם לְהַשְׁתְּדִל לְעַסְק בַּתּוֹרָה, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתְּדִל בְּאֹרִייתָא לְהַנִּי לֵיה

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ז ע"ב)

הַמְּאֹכְסֵן הַמְּלַךְ בְּבֵיתוֹ כַּמָּה מְכַבֵּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בֵּיתוֹ יִתְבַרַךְ רְאוּי לְכַפְדָּן
הַבֵּית וּמְרַבִּיצוֹ, וְהוֹאִיל וְלַבּוֹת מְפָל אָבָק וְעַפְר הַרְהוּרֵי עֲבִירוֹת

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תלמוד תורה פ"ה)

א כָּל תְּלִמִיד חָכֵם שֶׁדַּעוֹתָיו מְכֻנּוֹת אֵינוֹ בּוֹחֵק אֶף עַל פִּי שְׂלֵא לְמַד מִמֶּנּוּ כְּלוּם:
מְדַבֵּר בְּפָנָיו מִי שֶׁהוּא גָדוֹל מִמֶּנּוּ בַּהֲרַב הַמּוֹבְחֵק שְׂרָצָה לְמַחֹל עַל כְּבוֹדוֹ

זוהר

תרגום הזוהר

לְהוֹי לִיָּה חַיִּים בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאִתִּי, וְזָבִי בְתַרְיִן עֲלָמִין, וְאֶפִּילוּ מָאן דְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בָּהּ לְשִׁמְהָ בְּדַקָּא יְאוּת, זָבִי לְאַגְרָ טַב בְּעֶלְמָא דִּין, וְלֹא דִינִין לִיָּה בְּהַהוּא עֲלָמָא.

חַיִּים בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאִתִּי, שְׁפַל מִי שְׁעוּסָא בְּתוֹרָה יִהְיֶה לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְזָבִי בְתַרְיִן עֲלָמִין, וְזוֹכֵה לְשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְאֶפִּילוּ מָאן דְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בָּהּ לְשִׁמְהָ בְּדַקָּא יְאוּת זָבִי לְאַגְרָ טַב בְּעֶלְמָא דִּין, וְאֶפִּילוּ מִי שְׁעוּסָא בְּתוֹרָה אֲבָל אֵינּוּ עוֹסֵק בָּהּ לְשִׁמְהָ פְּרָאוּי, זוֹכֵה לְשֹׁכֵר טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא דִינִין לִיָּה בְּהַהוּא עֲלָמָא, וְלֹא דִינִין אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב (משלי א) אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד. אֲרָךְ יָמִים בְּהַהוּא דְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ, דְאִית לִיָּה אֲרָךְ יָמִים בְּהַהוּא עֲלָמָא, דְבִיָּה אוּרְכָא דִיּוֹמִין, וְאֵינּוּ יוֹמִין אֵינּוּ יוֹמִין וְדָאִי. תַּמָּן אִיְהוּ רוּחְצֵנּוּ דְקְדוּשָׁה דְלְעִילָא, דְאִתְרַחֵין בְּרַ נִשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא לְאִשְׁתַּדְלָא בְּאוּרִייתָא לְאִתְתַּקְפָּא בְּהַהוּא עֲלָמָא. בְּשִׂמְאֵלָה עוֹשֵׁר וְכָבוֹד, אֲגַר טַב וְשְׁלוּה אִית לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא.

וְתָא חֲזִי, וּבֵא וּרְאָה, כְּתִיב (משלי א) אֲרָךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְאֵלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד. וּמְפָרֵשׁ אֲרָךְ יָמִים בְּהַהוּא דְאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ, אֲרָךְ יָמִים הֵינּוּ בְּמִי שְׁעוּסָא בְּתוֹרָה לְשִׁמְהָ, דְאִית לִיָּה אֲרָךְ יָמִים בְּהַהוּא עֲלָמָא

דְבִיָּה אוּרְכָא דִיּוֹמִין, שֵׁישׁ לוֹ אֲרָךְ יָמִים בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁבוּ אֲרָךְ הַיָּמִים, וְאֵינּוּ יוֹמִין אֵינּוּ יוֹמִין וְדָאִי, וְאֵלוּ הַיָּמִים הֵם יָמִים בְּדָאִי (כִּי הַיָּמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם פְּצַל עוֹבֵר וְלֹא נִקְרָאִים יָמִים, רַק בְּעוֹלָם הַבָּא שְׂזוּכִים לְחַזוֹת בְּנַעַם ה', נִקְרָאִים "יָמִים"). תַּמָּן אִיְהוּ רוּחְצֵנּוּ דְקְדוּשָׁה דְלְעִילָא, שֵׁם הוּא בְּטַחוּן הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה (הֵינּוּ שְׂכַר הַבְּטַחוּן), דְאִתְרַחֵין בְּרַ נִשׁ בְּהָאִי עֲלָמָא לְאִשְׁתַּדְלָא בְּאוּרִייתָא, עַל שְׂבֻטַח הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּה' לְעַסוֹק בְּתוֹרָה, לְאִתְתַּקְפָּא בְּהַהוּא עֲלָמָא, כְּדִי לְהַתְחַזֵּק בְּעוֹלָם הַבָּא, בְּשִׂמְאֵלָה עוֹשֵׁר וְכָבוֹד, לְזֶה שְׁעִסָּא בְּתוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמְהָ, אֲגַר טַב וְשְׁלוּה אִית לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא, שְׂכַר טוֹב וְשְׁלוּה יֵשׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

מוסר

וּמַחְשְׁבוֹת בְּטָלוֹת, וּלְהַרְבִּיץ בְּמִים הַמְּלָכִים, וְיִמְנַע רִגְלָא זָר עָרַל מִטּוֹנָף הוּא טְהוּרִים מִי שׁוֹשְׁנִים הֵם דְּמַעוֹת עֵינַיִם, יֵצֵר הָרָע. כְּדָאִיתָא בְּזוּהַר דְּהֵינּוּ דְכְּתִיב גַּם לְרַחֲצֵן כְּדָרְךָ שְׂרוּחְצִין הָרַצְפָּה לִפְנֵי (משלי כ"ה) הוֹקֵר רִגְלָךְ מִבֵּית רַעַף, שְׂרַגְלָךְ

הלכה פסוקה

בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ אוּ בְּאַחַד מֵהֶן לְכָל עַל פִּי שְׂמַחַל חַיִּיב הַתְּלַמִּיד לְהִדְרוֹ וְאֶפִּילוּ תְלַמִּידוֹ אוּ לְאַחַד מֵהֶן הָרְשׁוּת בִּידוֹ, וְאִף בְּשַׁעָה שְׂמַחַל: ג כְּשֵׁם שְׂהַתְּלַמִּידִים חַיִּיבִין

תרגום הזוהר

זוהר

וְכַל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְהָ
בְּד נְפִיק מִהָאֵי עֲלָמָא אוּרֵייתָא
אוּלָּא קָמִיה וְאַכְרֹזת קָמִיה, וְכַל מִי
שְׁעִסַּק בְּתוֹרָה לְשִׁמְהָ, כְּאֲשֶׁר יוֹצֵא
מִזָּה הָעוֹלָם, הַתּוֹרָה הוֹלְכַת לְפָנָיו
(לְשִׁמְרוֹ) וּמְכַרֶּזֶת לְפָנָיו, וְאַגִּינַת עֲלִיהָ
דְּלֵא יִקְרַבּוּן בְּתַרְיָה מְאֻרֵייתָא דְּדִינָא,
וּמַגְנַת עֲלָיו שְׁלֵא יִקְרַבּוּ אֵלָיו בְּעֲלִי
הַדִּין (הַמְקַטְרָגִים).

וְכַל מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְהָ,
בְּד נְפִיק מִהָאֵי עֲלָמָא, אוּרֵייתָא אוּלָּא קָמִיה
וְאַכְרֹזת קָמִיה, וְאַגִּינַת עֲלִיהָ דְּלֵא יִקְרַבּוּן
בְּתַרְיָה מְאֻרֵייתָא דְּדִינָא.

בְּד שְׂכִיב גּוּפָא בְּקַבְרָא הִיא נְטַרַת
לִיה, כְּאֲשֶׁר שׂוֹכֵב הַגּוֹף בְּקַבֵּר, הִיא
שׂוֹמְרַת אוֹתוֹ (מֵעוֹנֵשׁ חִיבוּט הַקַּבֵּר,
וְכִיּוֹצֵא), בְּד נְשִׁמְתָא אוּלָּא
לְאַסְתַּלְקָא לְמִיתַב לְאַתְרָה אִיהִי
אוּלָּא קָמִיה דְּתַהִיא נְשִׁמְתָא, כְּאֲשֶׁר
הַנְּשִׁמָּה הוֹלְכַת לְעֵלוֹת לְשׁוֹב
לְמִקּוּמָה, הִיא הוֹלְכַת לְפָנָי אוֹתָהּ

בְּד שְׂכִיב גּוּפָא בְּקַבְרָא, הִיא נְטַרַת לִיה.
נְשִׁמְתָא אוּלָּא לְאַסְתַּלְקָא לְמִיתַב לְאַתְרָה,
אִיהִי אוּלָּא קָמִיה דְּתַהִיא נְשִׁמְתָא, וְכַמְּה תַרְעִין
אַתְבַּר מִקְמָה דְּאוּרֵייתָא עַד דְּעֵאלַת לְדוּכְתָה.
וְקִיּוּמָא עֲלִיהָ דְּבַר נִשׁ עַד דְּיִתְעַר בְּזַמְנָא
דְּיִקּוּמוּן מִתִּיבָא דְּעֲלָמָא, וְאִיהִי מִלְפָּא סְנִיגוּרָא
עֲלִיהָ.

וְכַמְּה תַרְעִין אַתְבַּר מִקְמָה דְּאוּרֵייתָא עַד
דְּעֵאלַת לְדוּכְתָה, וְכַמְּה שְׁעָרִים נִשְׁבָּרִים
מִלְפָּנָי הַתּוֹרָה הַמְלָנָה אוֹתָהּ עַד שְׁנַכְנַסַּת
(הַנְּשִׁמָּה) לְמִקּוּמָה,
וְקִיּוּמָא עֲלִיהָ דְּבַר נִשׁ עַד דְּיִתְעַר בְּזַמְנָא
דְּיִקּוּמוּן מִתִּיבָא דְּעֲלָמָא, וְעוֹמְדַת עַל
הָאָדָם עַד שְׁיִתְעוֹרַר בְּזַמַּן שְׁיִקּוּמוֹ מִתִּי עוֹלָם,
וְאִיהִי מִלְפָּא סְנִיגוּרָא עֲלִיהָ, וְהִיא מְלַמְדַת זְכוֹת עֲלָיו.

הַדָּא הוּא דְּכְתִיב (מְשַׁלִּי ו') בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה
אוֹתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא
הַתּוֹרָה הַמְלָנָה אוֹתָהּ עַד שְׁנַכְנַסַּת
(הַנְּשִׁמָּה) לְמִקּוּמָה,

הַדָּא הוּא דְּכְתִיב וְזֶה הוּא שְׁנַאֲמַר (מְשַׁלִּי ו')
בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר

מוסר

הוּא הִיצַר הִרְעַת הַמְּרַגֵּל הָאֶרֶץ הַלְזוֹ, רְצוֹנוֹ
לֹאמַר הָאָדָם שֶׁהוּא מֵהָאָדָמָה לְלוֹכְדָם,
רַעַף זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִכְתִּיב (מְשַׁלִּי
כ"ז) רַעַף וְרַע אָבִיךָ אֵל תַּעֲזוּב לְשׁוֹן
חֲבֵרָה שְׂאִינּוּ בּוֹדֵל מִמֶּךָ כְּרַע וְחִבֵּר תְּמִיד
לָךְ. גַּם בְּעֵנָה מִתְּנַהֵג עִמָּךְ דְּכָל מְקוּם

הלכה פסוקה

בְּכַבּוֹד תֵּרַב כִּדְ תֵּרַב צְרִיף לְכַבֵּד אֶת
תְּלִמְיָדָיו וְלִקְרָבָן כִּדְ אָמְרוּ חֲכָמִים יְהִי
כְּבוֹד תְּלִמְיָדָךְ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשִׁלְךָ. וְצְרִיף
אָדָם לְהַזְהֵר בְּתִלְמִידָיו וְלְאוֹהֲבֵם שֶׁהֵם
תְּלִמְיָדָיו וְלִקְרָבָן כִּדְ אָמְרוּ חֲכָמִים יְהִי
הַבָּנִים הַמְּהַנִּים לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם
הַבָּא:

זוהר

תרגום הזוהר

עליך ונקיצות היא תשיחך. בהתהלךך תנחה אותך כמה דאתמר, בהתהלךך, היינו כמו שאמרנו (שבעת שהולך האדם לבית עולמו, התורה מוליקתו), בשכבך תשמור עליך, היינו בשעתא דשכיב גופא בקברא, בעת ששוכב הגוף בקבר, דהא כדון בההוא זמנא אתדן גופא בקברא, וכדון אורייתא אנינת

תשיחך, בהתהלךך תנחה אותך כמה דאתמר, בשכבך תשמור עליך, בשעתא דשכיב גופא בקברא, דהא כדון בההוא זמנא אתדן גופא בקברא, וכדון אורייתא אנינת עליה. והקיצות היא תשיחך, כמה דאתמר בזמנא דיתערוז מתי עלמא מן עפרא, היא תשיחך למהוי סניגוריא עליך:

עליה, שהרי אז באתו הזמן נדון הגוף בקבר (חבוט הקבר וקיצא) ואז התורה מגנת עליו, ונקיצות היא תשיחך כמה דאתמר בזמנא דיתערוז מתי עלמא מן עפרא, והקיצות היינו כמו שאמרנו שהוא בזמן שיתעוררו מתי עולם מן העפר, היא תשיחך למהוי סניגוריא עליך, להיות סניגור מלמד זכות עליך:

מוסר

רעך לשון רצון ורענא שאוהבך בחבה רבה ולכן גם אתה אל תעזבהו והוקר ומנע רגל שונאך המרגל בך ומבקש את נפשך ובית רעך היינו לבך ונשמתך:

של הקדוש ברוך הוא מצינו ענותנותו ובכל חכמי הגוים מאין כמוד, אבל בחכמי ישראל מגדילים לעשות כמעשהו כדאיתא בזוהר, ועוד

זֶה הַשְּׁעָר לְה' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ג פרשת וישב

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וישב דף קפ"ז ע"א)

תא חזי תהוא גופא מה פתיב, בא חפץ דפאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יי בידו יצלה. ויי חפץ דפאו, האי קרא אית לאסתכלא ביה, אמאי חפץ, בגין דיתדכיא.

תא חזי תהוא גופא מה פתיב, בא יראה, אותו הגוף שלא נתעסק בפרייה ורבייה, מה נאמר בו, ויי חפץ דפאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יי בידו יצלה (ישעיה נג). ויי חפץ דפאו האי קרא אית לאסתכלא ביה, זה המקרא

יש להתבונן בו, שואל אמאי חפץ למה חפץ ביסורים, ומשיב בגין דיתדכיא, בשביל שיטהר (ומפרש דפאו לטהרו, שתרגום טהור דכי, והפשוט, וה' חפץ לטהרו, לכן החלי אותו ביסורים).

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ו ב')

כשם שצריך להתחזק לקבוע דירתו צריך להתחזק לקבוע רוב יומו ולילו בארץ ישראל כף למעלה מזה בבית הפנסת ובבית המדרש יראה לו

הלכה פסוקה

(הר"מ הלכות תלמוד תורה פ"ו)

א כל תלמיד חכם מצוה להדרו ואף על מפני שיבה תקום והדרת פני זקן זה שקנה פי שאינו רבו שנאמר (ויקרא יט) חכמה. ומאימתי תיבין לעמוד מפניו

זוהר

תרגום הזוהר

אם תשים אשם. אם ישים אשם מבעי ליה, מאי אם תשים, אלא לנשמתא אהדר מלה, אי ההיא נשמתא בעיית לאתתקנא בדיקא יאות. יראה זרע, בגין דההיא נשמתא אזלת ושאטת, ואיהי זמינא לאעלא ביהוה זרע דאתעסק בה בר נש בפריה ורביה, וכדין יאריך ימים, וחפץ יי דא אורייתא בידיה אצלה.

אם תשים אשם שואל אם ישים אשם מבעי ליה, שהיה צריך לומר אם ישים, לשון נסתר, מאי אם תשים, אלא לנשמתא אהדר מלה, אלא להנשמה טובב דברו, אי תהיא נשמתא בעיית לאתתקנא בדיקא יאות. אם אותה הנשמה רוצה להתתקן בראוי, (וזה אם תשים - הינו הנשמה, ומפרש תשים מלשון תיקון, וזהו אם תשים אשם נפשו, אם תרצה הנשמה לתקן פגם נפשו), העצה לזה יראה זרע, בגין דההיא נשמתא אזלת ושאטת, בשביל שאותה הנשמה הולכת ומשוטטת בעולם, ואיהי זמינא לאעלא ביהוה זרע דאתעסק בה בר נש בפריה ורביה, והיא מוכנה להכנס באתו זרע שיעסק בה האדם בפריה ורביה (ולהוליד שנית), וכדין יאריך ימים, ואז (כשיתקן הדבר ויקים המצנה בגלגול שני) יאריך ימים, וחפץ יי דא אורייתא בידיה אצלה. וחפץ הי' זו התורה, בידו יצליח.

תא חזי, אף על גב דבר נש אשתדל באורייתא יממא וליליא, ומקוריה ומבועיה קיימא ביה למננא, לית ליה אתר לאעלא לפרגודא, והא אתמר דבירא דמיא אי ההוא מקורא ומבועא

תא חזי אף על גב דבר נש אשתדל באורייתא יממא וליליא, בא וראה, אף על פי שהאדם עסק בתורה יומם ולילה, ומקוריה ומבועיה קיימא ביה למננא, ומקורו ומעיניו עמדו בו בחנם (הינו שלא עסק בפריה ורביה), לית ליה אתר לאעלא לפרגודא, אין לו מקום להכנס למחיצתו של הקדוש ברוך הוא, והא אתמר דבירא דמיא אי ההוא מקורא ומבועא

מוסר

מרגוע ומנוח ושמחה כדאמרו החכמים בתי כנסיות ובתי מדרשות פרדס הצדיקים ומאסר הרשעים
 ראוי לבן להטעים לאביו ולאמו מטעמים פאשר אהבו, וקל וחומר לאבינו שבשמים שראוי לנו להסתפל

הלכה פסוקה

משקרב מפנוי בארבע אמות עד שיעבור והדרת קימה שיש בה הדור. ואין בעלי אומניות חייבין לעמוד מפני תלמידי חכמים המרחץ ולא בבית הכסא שנאמר תקום

תרגום הווהר

זוהר

לֹא עָאֵל בֵּיה לָאו אִיהוּ בָאָר, וְהָרִי
לְמַדְנֵי, שְׂבָאָר הַמַּיִם (מַדַּת הַמַּלְכוּת
נִקְרְאָת בָּאָר) אִם אוֹתוֹ הַמְקוֹר וְהַמְעַיֵן
(מַדַּת הַיְסוּד הַמְשַׁפֵּיעַ) לֹא נִכְנַס בֵּהּ,
אִינְה נִקְרְאָת בָּאָר, דְּבִירָא וּמְקוֹרָא
בְּחֻדָּא אִינּוּן, שֶׁהַבָּאָר וְהַמְקוֹר בְּיַחַד
הֵם אֶחָד, וְרָזָא חֻדָּא אִיהוּ,
וְאוֹקִימָנָא, וְסוּד אֶחָד הוּא, וְיִכְבֵּר
פִּירְשְׁנוּהוּ.

לֹא עָאֵל בֵּיה, לָאו אִיהוּ בָאָר, דְּבִירָא וּמְקוֹרָא
בְּחֻדָּא אִינּוּן, וְרָזָא חֻדָּא אִיהוּ, וְאוֹקִימָנָא.

כְּתִיב (תְּהִלִּים קכז) שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁפִּימֵי
קוּם מֵאַחֲרֵי שְׂבַת אוֹכְלֵי לֶחֶם
הַעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׁנָא. תָּא
חֲזִי כִּמְה חֲבִיבִין אִינּוּן מְלִי
דְּאוֹרֵייתָא, בָּא וְרָאָה, כִּמְה חֲבִיבִים
הֵם דְּבִרֵי הַתּוֹרָה, דְּכָל מְלָה וּמְלָה

כְּתִיב (תְּהִלִּים קכז) שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁפִּימֵי
קוּם מֵאַחֲרֵי שְׂבַת אוֹכְלֵי לֶחֶם
הַעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׁנָא. תָּא
חֲזִי כִּמְה חֲבִיבִין אִינּוּן מְלִי
דְּאוֹרֵייתָא, בָּא וְרָאָה, כִּמְה חֲבִיבִים
הֵם דְּבִרֵי הַתּוֹרָה, דְּכָל מְלָה וּמְלָה
דְּאוֹרֵייתָא אִית בֵּה רִזּוּן עֲלָאִין קְדִישִׁין,
וְהָא אֲתָמַר דְּכַד יֵהֵב קְדָשָׁא
בְּרִידָה הוּא אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, כֹּל גְּנִיזוּן עֲלָאִין
קְדִישִׁין כְּלָהוּ יֵהֵב לָהוּ, וְכָלְהוּ בְּאוֹרֵייתָא,
וְכָלְהוּ אֲתִייהִיבּוּ לָהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא דְּקַבִּילוּ
אוֹרֵייתָא בְּסִינֵי.

תָּא חֲזִי, שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁפִּימֵי קוּם, אֲלִין אִינּוּן

דְּאוֹרֵייתָא אִית בֵּה רִזּוּן עֲלָאִין קְדִישִׁין, שְׁכָל דְּבּוֹר וְדְבּוֹר שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ בּוֹ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים
קְדוּשִׁים, וְהָא אֲתָמַר דְּכַד יֵהֵב קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל כֹּל גְּנִיזוּן עֲלָאִין קְדִישִׁין
כְּלָהוּ יֵהֵב לָהוּ, וְהָרִי לְמַדְנֵי, שְׂכַאֲשֵׁר נִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, כֹּל אוֹצְרוֹת
עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים כֻּלָּם נִתְּנוּ לָהֶם, וְכָלְהוּ בְּאוֹרֵייתָא, וְכָלְהוּ אֲתִייהִיבּוּ
לָהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא דְּקַבִּילוּ אוֹרֵייתָא בְּסִינֵי, וְכָלְהוּ נִתְּנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא שְׂקַבְלוּ
הַתּוֹרָה בְּסִינֵי.

תָּא חֲזִי, בָּא וְרָאָה, שְׁוֹא לְכֶם מִשְׁפִּימֵי קוּם אֲלִין אִינּוּן יְחִידִים דְּאֲשַׁתְּכַחוּ דְּלָאוּ אִינּוּן

מוסר

בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר הוֹרְנוּ וְלַעֲשׂוֹת בְּחֻבָּה כֹּל לְשִׁנֵּס מִתְּנִינוּ לַעֲשׂוֹת כִּכָּה וַיְהִי מִרְגּוּעַ
אֲשֶׁר חִפֵּץ וְאָהֵב. וְהִנֵּה חוֹבֵב שְׂיָקוּם לְנַפְשֵׁנוּ וְשִׂמְחָה רַבָּה. וְכֵן מִצּוֹת הַצְּדָקָה
יִצִּירוּ חֲצוֹת לִילָה לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ בְּדַבְּקוֹת וְכֵן כֹּל מִצְוָה וּמִצְוָה בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה

הלכה פסוקה

וְהִדְרַתָּ מֵהַ הַדּוֹר שְׂאִין בֵּה חֶסְרוֹן בַּיָּם. עַד שְׁלֹא יַעֲמוּד מִפְּנֵי שְׁנֵאמַר וַיִּרְאֵתָּ
אֶף קִימָה שְׂאִין בֵּה חֶסְרוֹן בַּיָּם וּמִנֵּין שְׁלֹא מֵאַלְהֵיךָ הָא כֹּל דְּבַר שְׁהוּא מְסוּר לְלֵב
יַעֲצִים עֵינָיו מִן הַחֶכֶם כְּדִי שְׁלֹא יִרְאֵהוּ נֵאמַר בּוֹ וַיִּרְאֵתָּ מֵאַלְהֵיךָ: ג אִין רְאוּי לְחַכְּם

זוהר

תרגום הזוהר

יחידים דאשתכחו דלאו אינון דבר ונוקבא
 פדקא יאות, ואקדמן בצפרא לעבדתיהו,
 כמה דאת אמר (קהלת ד) יש אחד ואין שני
 וגומר ואין קץ לכל עמלו.

מאחרי שבת, מאחרין נייחא, כמה דאת אמר
 (בראשית ב) כי בו שבת, בגין דאתתא לגבי בר
 נש איהי נייחא לגביה ודאי.

אוכלי לחם העצבים, מאי לחם העצבים,
 דכד בר נש אית ליה בגין, ההוא נהמא
 דאכיל, אכיל ליה בחדוה וברעותא דלבא.
 ויהוא דלית ליה בגין, ההוא נהמא דאכיל,
 איהו נהמא דעציבו. ואלין אינון אוכלי לחם
 העצבים ודאי.

בן יתן לידידו שנא, מאי יתן לידידו, דא

דבר ונוקבא פדקא יאות, אלו הם
 אותם יחידים (רוקים) שנמצאים
 שאינם זכר ונקבה פראוי (שלא נשאו
 אשה), ואקדמן בצפרא לעבדתיהו,
 והם משכימים בפקר לעבודתם (הינו
 שעוסקים בתורה מהבקר), ועליהם הוא
 אומר שעמלם היא לשוא, כמה דאת
 אמר כמו שנאמר (קהלת ד) יש אחד
 ואין שני וגומר ואין קץ לכל עמלו.

מאחרי שבת, מאחרין נייחא,
 מאחרים (להנשא שהוא) המנוחה,
 כמה דאת אמר כמו שנאמר כי בו
 שבת (לשון מנוחה, אף כאן שבת לשון
 מנוחה), בגין דאתתא לגבי בר נש
 איהי נייחא לגביה ודאי, מפני
 שהאשה אצל האדם היא מנוחה
 אצלו בנדאי.

אוכלי לחם העצבים, מאי לחם העצבים, דכד בר נש אית ליה בגין, ההוא נהמא דאכיל,
 אכיל ליה בחדוה וברעותא דלבא, שפאשר האדם יש לו בגים, אותו הלחם שאוכל, אוכל
 אותו בשמחה וברצון הלב, ויהוא דלית ליה בגין, ההוא נהמא דאכיל, איהו נהמא
 דעציבו, ואותו שאין לו בגים, אותו הלחם שאוכל, הוא לחם העצבים, ואלין אינון ואלה
 הם אוכלי לחם העצבים ודאי.

בן יתן לידידו שנא, שואל, מאי יתן לידידו, ומשיב, דא הוא דמקוריה מברך, זהו שמקורו

מוסר

יותר משמחת גן עדן כי מה לנו מן דע בן אדם פי כל יום הבא לקראתך
 הזמן אם לא רצונו, אשרי המתאמץ הוא נסיון חדש לך שכף אמרו
 באהבה וזריזות לרצותו. רבותינו זכרונם לברכה בכל יום ויום

הלכה פסוקה

שיטריח את העם ויכונן עצמו להן כפי לעמוד. והתחמם היו מקיפין והולכין בדרך
 שיעמדו מפניו אלא ילך בדרך קצרה החיצונה שאין מפריהן מצוין שם כפי
 ומתפנין שלא יראו אותו כפי שלא ימרחו שלא ימריחום:

וישב ליום שלישי

רמה

תרגום הזוהר

מברך (היגו שיש לו בנים), דקדשא
 בריך הוא יהב ליה שנא ביהווא
 עלמא, שהקדוש ברוך הוא נותן לו
 שנה באותו העולם (בעולם הבא),
 כמה דאת אמר כמו שנאמר (משלי
 ג) ושכבת וערכה שנתך. בגין דאית
 ליה חולקא בעלמא דאתי, מפני שיש
 לו חלק בעולם הבא, בגין דהווא

זוהר

הוא דמקוריה מברך, דקדשא בריך הוא יהב
 ליה שנא ביהווא עלמא, כמה דאת אמר
 (משלי ג) ושכבת וערכה שנתך. בגין דאית ליה
 חולקא בעלמא דאתי, בגין דהווא בר נש
 שכיב ויתהני ביהווא עלמא דאתי בדקא
 יאות:

בר נש שכיב ויתהני ביהווא עלמא דאתי בדקא יאות, מפני שפשאותו האדם ימות יהנה
 באותו עולם הבא פראוי:

מוסר

מתחדש יצרו של אדם עליו, לכן
 מתחלת פניסת היום השכם והערב
 לביתו של המלך והתחנן לו שיהיה
 בעזרך בצרת נסיוןך שלא תכעיסנו תכנס
 לשלום ותצא לשלום. וכן בתחלת
 השבוע כמו שסדרו בהבדלה הבאים
 לקראתנו לשלום חשוכים מכל חטא
 ופשע וכו' וכן בתחלת החדש וכן
 בתחלת השנה ועל זה נאמר (משלי כח)
 אשרי אדם מפחד תמיד:

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ד פרשת וישב

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. ויהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתתתדים יאהרונה" על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וישב דף קפ"ט ע"א)

וַיְהִי יוֹסֵף כְּתִיב וַיְהִי יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדוֹנָיו וְגוֹמֵר. רַבִּי יוֹסֵף פִּתַּח (תהלים לו) כִּי יוֹסֵף אֲוֵהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזוֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ כְּתִיב, וְהָא אֲתָמֵר.

וַיְהִי יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדוֹנָיו וְגוֹמֵר. רַבִּי יוֹסֵף פִּתַּח כְּתִיב (תהלים לו) כִּי יוֹסֵף אֲוֵהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזוֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ בְּאַבְרָהָם, זֶה הַפְּסוּק הַעֲמִידוּהוּ הַחֲכָמִים בְּאַבְרָהָם, אֶת חֲסִידָיו, חֲסִידוֹ כְּתִיב בְּלִשׁוֹן יַחֲדָא, רומז

לְאַבְרָהָם אִישׁ הַחֲסֵד, וְהָא אֲתָמֵר, וְכַבֵּר פִּירְשׁוּהוּ כֵּן, וְעַכְשָׁיו נִפְרְשׁוּהוּ עַל יוֹסֵף.

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ז א')

אִף עַל פִּי שְׁצַרְיָךְ לְהַזְדַּרְזוֹ וּלְהוֹצִיא צַרְיָךְ לְהַזְדַּרְזוֹ לְהִיּוֹת הוּא נֹטַע נַעֲמָן מִחֲלָצָיו זָרַע יַעֲבוֹד אֲדוֹנָיו, כִּיּוֹתֵר נֶאֱמָן נִחְמַד לְמִרְאֵה כְּעֵינֵי ה' בְּמַעֲשָׂיו

הלכה פסוקה

(הר"מ הלכות תלמוד תורה פ"ו)

א רוכב הרי הוא כמהלך וכשם שעומדין הרוכב: כ שלשה שהיו הולכין בדרך, הרב מפני המהלך כך עומדין מפני באמצע גדול מימינו וקטן משמאלו:

זוהר

תרגום הזוהר

תָּא חוּזי בְּכַל אַתְר דְּצַדִּיקָיָא אֲזֵלִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לֹזַן וְלֹא שְׂבִיק לֹזַן, דְּוֹד אָמַר (שם כג) גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שְׂבָטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגוֹמַר, בְּכַל אַתְר דְּצַדִּיקָיָא אֲזֵלִי שְׂכִינְתָא אֲזֵלִא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׂבִיק לֹזַן.

תָּא חוּזי, בְּכַל אַתְר דְּצַדִּיקָיָא אֲזֵלִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לֹזַן, וְלֹא שְׂבִיק לֹזַן, בֵּא וּרְאֵה, בְּכַל מְקוּם שֶׁהַצַּדִּיקִים הוֹלְכִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם וְאֵינּוּ עוֹזְבִים, דְּוֹד אָמַר (שם כג) גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שְׂבָטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגוֹמַר, בְּכַל אַתְר דְּצַדִּיקָיָא אֲזֵלִי שְׂכִינְתָא אֲזֵלִא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׂבִיק לֹזַן, בְּכַל מְקוּם שֶׁהַצַּדִּיקִים הוֹלְכִים, הַשְׂכִּינָה הוֹלְכַת עִמָּהֶם, וְאֵינָה עוֹזְבַת אוֹתָם,

יוֹסֵף אֲזַל בְּגֵיא צְלָמוֹת, וּנְחַתּוּ לִיה לְמַצְרַיִם, שְׂכִינְתָא הוֹוֹת עִמָּיה, הִדְא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי יְיָ אֶת יוֹסֵף, וּבְגִין דִּתְוֹת עִמָּיה שְׂכִינְתָא, בְּכַל מַה דִּתְוֹה עֲבִיד הָוֹה מְצַלַח בִּידֵיהּ, דְּאִפִּילוּ מְאִי דִתְוֹה בִּידֵיהּ וְתְוֹה תְּבַע לִיה מְאִירִיה בְּגוֹנוֹא אַחְרָא, הָוֹה מִתְהַפֵּךְ בִּידֵיהּ לְתַהוּא גּוֹנוֹא דְרַעוּתָא דְמְאִירִיה הָוֹה רַעִי בֵּיהּ,

יוֹסֵף אֲזַל בְּגֵיא צְלָמוֹת וּנְחַתּוּ לִיה לְמַצְרַיִם, שְׂכִינְתָא הוֹוֹת עִמָּיה, יוֹסֵף הִלֵּךְ בְּגֵיא צְלָמוֹת וְהוֹרִידוּהוּ לְמַצְרַיִם, הַשְׂכִּינָה הִיָּתָה עִמּוֹ, הִדְא הוּא דְכְּתִיב, וַזֶּהוּ שְׁנַאֲמַר וַיְהִי יְיָ אֶת יוֹסֵף, וּבְגִין דִּתְוֹת עִמָּיה שְׂכִינְתָא, בְּכַל מַה דִּתְוֹה עֲבִיד הָוֹה מְצַלַח בִּידֵיהּ, וּבְשִׁבִיל שְׁהִיָּתָה עִמּוֹ הַשְׂכִּינָה, לְכֵן בְּכַל מַה שֶׁהוּא הִיָּה עוֹשֶׂה הִיָּה מְצַלַח בִּידּוֹ, דְּאִפִּילוּ מְאִי דִתְוֹה בִּידֵיהּ וְתְוֹה תְּבַע לִיה מְאִירִיה בְּגוֹנוֹא אַחְרָא, שְׁאִפִּילוּ מַה שְׁהִיָּה (גְּמוּר) בִּידּוֹ, וְהִיָּה אֲדוֹנוּ תּוֹכְעוּ שְׁהִיָּה בְּאִפְּן אַחַר, הָוֹה מִתְהַפֵּךְ בִּידֵיהּ לְתַהוּא גּוֹנוֹא, דְרַעוּתָא דְמְאִירִיה הָוֹה רַעִי בֵּיהּ, הִיָּה מִתְהַפֵּךְ בִּידּוֹ לְאוֹתוֹ הָאִפְּן, שְׁרַצוֹן אֲדוֹנוּ הִיָּה

מוסר

תּוֹלְדוֹת נַח נַח אִישׁ צַדִּיק וְגו' וְאַחַר כֵּךְ וַיּוֹלֵד נַח: אִם תִּרְצֶה לְהִיּוֹת צַדִּיק טוֹב מְרַכְּבָה לִיסוּד שְׂקָלְקֵלְתָּ, צְרִיךְ לוֹמַר תְּמִיד

הַטּוֹבִים אֲזֵי יֵיטֵב בְּעֵינֵי אֲדוֹן הִגֵּן לְהוֹצִיא נְטִיעוֹת אַחֲרוֹת כְּמוֹהוּ מִמֶּנּוּ יְהִיו, וְלִזְה אֲמַרו עֵיקַר תּוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים מְעַשִּׂיהֶם הַטּוֹבִים דְּכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ו) אֵלֶּה

הלכה פסוקה

מִלֹּא עֵינָיו וְאֵינּוּ יוֹשֵׁב (עַד שְׁיַעֲבוֹר מֵאַחֲרָיו לֹא בְּאַרְבַּע אַמּוֹת וְכִיּוֹן שְׁעֵבֵר יוֹשֵׁב. רָאֵה אַב בֵּית דִּין עוֹמֵד מִלְּפָנָיו מְשִׁירָאֲנוּ מִרְחוּק

גְּהוֹרָאֵה חֲכָם אֵינּוּ עוֹמֵד מִפְּנֵיו עַד שְׁיַגִּיעַ לֹא בְּאַרְבַּע אַמּוֹת וְכִיּוֹן שְׁעֵבֵר יוֹשֵׁב. רָאֵה אַב בֵּית דִּין עוֹמֵד מִלְּפָנָיו מְשִׁירָאֲנוּ מִרְחוּק

זוהר

תרגום הזוהר

כמה דאת אמר וירא אדניו כי יי אתו וכל אשר הוא עושה יי מצליח בידו. מצליח בידו ודאי כי יי אתו.

חפץ בו, כמה דאת אמר כמו שנאמר וירא אדניו כי יי אתו וכל אשר הוא עושה יי מצליח בידו, שממש כאשר מצליח בידו ודאי, שמש כאשר היה מוכן בידו היה מצליח להיותו כרצון אדונו, ולמה כי יי אתו.

תא חזי וידע אדניו כי יי אתו לא כתיב, אלא וירא אדניו, דהא בעיננו הנה חמי עובדא דנסין בכל יומא דקדשא בריך הוא עבד בידיה, ועל דא ויברך יי את בית המצרי בגלל יוסף. קדשא בריך הוא נטיר לון לצדיקניא, ובגינהון נטר לון לרשיעיא דהא רשיעיא, מתפרכין בגינהון דצדיקניא. פגוונא דא כתיב (שמואל ב' ו') ויברך יי את בית עובד אדום הגתי בעבור ארון האלהים.

תא חזי בא וראה, וידע אדניו כי יי אתו לא כתיב, אלא וירא אדניו, דהא בעיננו הנה חמי עובדא דנסין בכל יומא דקדשא בריך הוא עבד בידיה, שהרי בעיננו היה רואה מעשה נסים בכל יום שהקדוש ברוך הוא היה עושה בידו, ועל דא, ועל זה ויברך יי את בית המצרי בגלל יוסף. קדשא בריך הוא נטיר לון לצדיקניא, ובגינהון נטר לון לרשיעיא, הקדוש ברוך הוא שומר להצדיקים, ובשבילם שומר להם

צדיקניא, אחרנין מתפרכין בגיניהו ואינון לא יכלי לאתונא (ס"א לאשתזבא) בזכותיהו, והא

לרשעים, דהא רשיעיא מתפרכין בגיניהון דצדיקניא, שהרי הרשעים מתפרכים בשביל הצדיקים. פגוונא דא כתיב פעין זה נאמר (שמואל ב' ו') ויברך יי את בית עובד אדום הגתי בעבור ארון האלהים.

צדיקניא, אחרנין מתפרכין בגיניהו ואינון לא יכלי לאתונא (ס"א לאשתזבא) בזכותיהו,

מוסר

גם זו לטובה ולדון לכף זכות. ולדבר טוב ולשתוק מדבר רע כלל. ואם חס ושלוש שחת זרע בבכרית המעור לא תוסיף להשחית ישראל בבכרית הלשון

בקללה בר מינן, אדרבה בריך ולמד סניגוריא לכפר, ולמד ילדי ישראל תורה ויראת ה' ברחמים:

הואיל ונפש כל ישראל עצם אחד

הלכה פסוקה

או עד שיתכסה מעיניו והנשיא שמחל על כבודו כבודו מחול. בשתנשיא נכנס כל העם עומדין ואינם יושבין עד שיאמר להם שבו: ד בשאב בית דין נכנס עושין לו שתי שורות ועומדים מפאן ומפאן עד שנקנס וישוב במקומו. ושאר העם יושבין

זוהר

תרגום הזוהר

הצדיקים, אנשים אחרים מתברכים בשבילם, והם אינם יכולים להנצל בזכותם, והא אוקמוה, וכבר פירשוהו. יוסף אתברך מריה בגיניה, ואהו לא יכיל לאשתובא בזכותיה מניה ולנפקא לחירו, יוסף נתברך אדונו בשבילו, והוא לא היה יכול להנצל בזכותו ממנו ולצאת לחרות, ולבתר אעיל ליה בבית הסהר, ואחר כך עוד הכניסו בבית הסהר, במה דאת אמר כמו שנאמר (תהלים קה) ענו בכבל רגלו באה נפשו, עד דלבתר קדשא בריך הוא אפיק ליה לחירו, עד שלאחר כך הקדוש ברוך הוא בעצמו הוציאו לחרות, ושלמיה על כל ארעא דמצרים, והשליטו על כל ארץ מצרים, ובגין כך פתיב ובשביל כך נאמר ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו, חסידו פתיב, ואתמר, וכבר נתפרש, וקדשא בריך הוא אגין עליהו דצדיקניא בעלמא רין

אוקמוה. יוסף אתברך מריה בגיניה, ואהו לא יכיל לאשתובא בזכותיה מניה ולנפקא לחירו, ולבתר אעיל ליה בבית הסהר, במה דאת אמר (תהלים קה) ענו בכבל רגלו באה נפשו, עד דלבתר קדשא בריך הוא אפיק ליה לחירו ושלמיה על כל ארעא דמצרים, ובגין כך פתיב ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו, חסידו פתיב, ואתמר. וקדשא בריך הוא אגין עליהו דצדיקניא בעלמא רין (תהלים קה) ענו בכבל רגלו באה נפשו, עד דלבתר קדשא בריך הוא אפיק ליה לחירו, עד שלאחר כך הקדוש ברוך הוא בעצמו הוציאו לחרות, ושלמיה על כל ארעא דמצרים, והשליטו על כל ארץ מצרים, ובגין כך פתיב ובשביל כך נאמר ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו, חסידו פתיב, בלשון יחיד, והפונה על יוסף. ואתמר, וכבר נתפרש, וקדשא בריך הוא אגין עליהו דצדיקניא בעלמא רין ובקדשא בריך הוא אגין על

מוסר

דברים ושובו בלשון רבים, ולכך מסיים כי שב אפי ממנו ופירשו רבותינו זכרונם לברכה אפילו באחד שישוב ישוב חרון אף ה' מפלם מן הטעם הנזכר פי גורם שפלן יהרהרו בתשובה, ואפשר דהיינו דכתיב (תהלים נא) אלמדה פושעים דרכיך וחסאים אליך ישובו נמצא מזכה אחרים עמו:

כדאמר שבעים נפש, בהצדיק אדם נפשו בכל ישראל יעשה רושם ובו יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל. וכן בהחטיא נפשו בכל ישראל עושה רושם, לכן תעורר נפשו בכונה גדולה לשוב בתשובה ולכוין שעמך ישובו כל זרע ישראל והיינו (הושע יד) שובה ישראל בלשון יחיד והדר פתיב (שם) קחו עמכם

הלכה פסוקה

ואין שבח לתלמידי חכמים שינסו לאחרונה, יצא לצורך חזור למקומו. בני חכמים בזמן שיש בהן דעת לשמוע הופכין פניהם כלפי אביהן, אין בהן דעת לשמוע הופכין פניהן כלפי העם:

במקומן. חכם שנקנס לו בארבע אמות עומד מלפניו אחד עומד ואחד יושב עד שנקנס ויושב במקומו: ה בני חכמים ותלמידי חכמים בזמן שהרבים צריכין להם מקפצין על ראשי העם ונקנסין למקומן,

זוהר

תרגום הזוהר

ובְעֵלְמָא דְאַתִּי, דְכָתִיב (תהלים ה) וַיִּשְׂמְחוּ כָּל
 חוֹסֵי כֶּךָ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ וְתַסְדֵּף עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצּוּ
 כֶּךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
 דְכָתִיב (תהלים ה) וַיִּשְׂמְחוּ כָּל חוֹסֵי
 כֶּךָ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ וְתַסְדֵּף עֲלֵימוֹ וַיַּעֲלֶצּוּ
 כֶּךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ה פרשת וישב

קוֹדֵם הַלְיָמוּד יֵאמַר: הַגְנֵי רוּצָה לְלַמּוּד, כְּדֵי שִׁבְיָאֵנִי הַתְּלַמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
יְדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיָנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנְתִּיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאֱהַדוּנָה" עַל יְדֵי הַנַּעֲלָם בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(וישב דף ק"ץ ע"ב)

מְקוֹדֵם מְבַאֵר פְּסוּקֵי הַפְּרָשָׁה עַל מְלַחֲמַת הַיֵּצֵר עִם בְּנֵי הָאָדָם, שְׂמִסִּיתֶם לְחֻטְא. וּבְזָה מְבַאֵר הַפְּסוּק וְיִהְיֶה כְּהַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁהַכּוֹנֵה עַל הַיּוֹם שֶׁהַיֵּצֵר הֲרַע שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וַיּוֹרֵד לְפַתּוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וְזֶהוּ בַיּוֹם אֲשֶׁר הָאָדָם בָּא לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אוֹ לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה, וּמִמְשִׁיף וַיִּבְא הַפְּתִיחַ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ, כְּגוֹן לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאוֹרֵייתָא וּלְמַעֲבַד פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, דְּאִיהוּ מְלַאכְתּוֹ דְּכַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, וְכִיּוֹן דְּעַבִּידְתָּא דְּכַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא לְפַתּוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וְזֶהוּ בַיּוֹם אֲשֶׁר הָאָדָם בָּא לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אוֹ לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה, וּמִמְשִׁיף וַיִּבְא הַפְּתִיחַ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ, כְּגוֹן לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאוֹרֵייתָא וּלְמַעֲבַד פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, כְּדֵי לַעֲסַק בַּתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מַצְווֹת הַתּוֹרָה, דְּאִיהוּ מְלַאכְתּוֹ דְּכַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, שֶׁהוּא מְלַאכְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכִיּוֹן דְּעַבִּידְתָּא דְּכַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא הוּא עַבִּידְתָּא דְּקִדְשָׁא

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ז ע"ב)

אוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים שׁוֹרָה עַל רֵאשֶׁךְ, וְהַשׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע נִמְצָאת תְּמִיד דְּבַק בּוֹ שְׂתוֹק מְאִימְתוֹ וְכִי תְדַבֵּר עִמּוֹ תְדַבֵּר יְתַבְרַךְ וְתְמִיד הַתְּבַיֵּישׁ מִמֶּנּוּ בְּמַחְשָׁבָה

הלכה פסוקה

(הר"מ הלכות תלמוד תורה פ"ו)

א תְּלַמִּיד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב לְפָנָי רַבּוֹ תְּמִיד שְׁחֲרִית וְעֶרְבִית בְּלִבּוֹ, שְׁלֵא יִהְיֶה כְּבוֹדוֹ אֵינּוּ רְשָׁאֵי לַעֲמוּד מִפְּנֵי אֵלָא מְרַבָּה מְכַבֵּד שְׁמוֹ: ב מִי שֶׁהוּא זָמָן

זוהר

תרגום הזוהר

הוא עבדתא דקדשא בריך הוא, בעי ליה לבר נש למתו תקיפא כאריא בכל סטרוי, בגין דלא ישלוט עלוי סטרא אחרא, ולא יכיל למפתי ליה. מה פתיב ואין איש, לית גבר דיקום לקבליה דיצר הרע ויגח ביה קרבא פדקא יאות.

בריה הוא, וכיון שעבודתו של האדם בזה העולם (שלתכלית זה יודה הנשמה לעולם) הוא עבודת הקדוש ברוך הוא, בעי ליה לבר נש למתו תקיפא כאריא בכל סטרוי, צריך האדם להיות תקיף וגבור פארי בכל צדדיו, בגין דלא ישלוט עלוי סטרא אחרא ולא יכיל למפתי ליה פדי שלא ישלט עליו הצד האחר השמא ולא יוכל לפתותו, מה פתיב ואין איש, לית גבר דיקום לקבליה דיצר הרע ויגח ביה קרבא פדקא יאות, אין איש שיקום פנגד היצר הרע ויערף עמו מלחמה פראוי.

מאי אורחיה דיצר הרע. בין דחמי דלית בר נש קאים לקבליה ולאנחא ביה קרבא, מיד, ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי. ותתפשהו בבגדו, בגין דכד שליט יצר הרע עליה דבר נש, אתקין ליה וקשיט ליה לבושו, מסלסל בשעריה, הדא הוא דכתיב ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי, אתדבק עמי. מאן דאיהו

מאי אורחיה דיצר הרע, מה דרכו של היצר הרע, בין דחמי דלית בר נש קאים לקבליה ולאנחא ביה קרבא, פיון שרואה שאין האדם עומד לנגדו לערף עמו מלחמה, מיד, ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי. ותתפשהו בבגדו, (מתחיל בקלות, שיתנאה בגופו ובמלבושיו), בגין דכד שליט יצר הרע עליה דבר נש אתקין ליה וקשיט ליה לבושו, מסלסל בשעריה, משום שפאשר שולט היצר הרע על האדם, הוא מתקן לו ומקשט לו מלבושיו, ומסלסל בשערו, הדא הוא דכתיב וזהו שנאמר ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה

מוסר

בדבור ובמעשה, ועל פיו תצא ותבא תישן ותשכב ותעיר, וכל מעשיך יהיו לשם שמים:

הלכה פסוקה

מופלג בזקנה אף על פי שאינו חכם עומדין לפניו, ואפילו החכם שהוא ילד עומד בפניו הזקן המופלג בזקנה, ואינו חייב לעמוד מלא קומתו אלא כדי להדרו. ואפילו זקן גוי מהדרין אותו בדברים ונותנים לו יד לסומכו, שנאמר (ויקרא יט) מפני שיבה תקום כל שיבה במשמע: ג תלמידי חכמים אינן יוצאין בעצמן לעשות עם כל הקהל

זוהר

זכאה, אתתקף לקבליה ואגח ביה קרבא, מה כתיב ויעזוב בגדו בידה ויגס ויצא החוצה, ישבוק ליה ויתתקף לקבליה (ס"א) ואגח ביה קרבא) ויערוק מניה, בגין לאשתזבא מניה ולא ישלוט עלוי.

אמר רבי יצחק, וזמינו אינון צדיקייא למחמי ליצר הרע פחד טורא רברבא, ויתמהון וימרון איך יכילנא לאכפייא ליה לטורא רברבא הדין עלאה. וזמינו רשיעיא למחמי ליה ליצר הרע דקיק פחוטא דשערא, ויתמהון וימרון היך לא יכילנא לאכפייא לחוטא דשערא כדא דקיק. אליו יכפון, ואליו יכפון,

רברבא, עתידים הצדיקים לראות את היצר הרע פהר אחד גדול, (וכן הוא פאמת מפני שכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו), ויתמהון וימרון איך יכילנא לאכפייא ליה לטורא רברבא הדין עלאה. ויתמהו ויאמרו איך יכלנו לכבש להר הגדול הזה העליון. וזמינו רשיעיא למחמי ליה ליצר הרע דקיק פחוטא דשערא, ועתידים הרשעים לראות את היצר הרע דק פחוט השערה, ויתמהון וימרון היך לא יכילנא לאכפייא לחוטא דשערא כדא דקיק, ויתמהו ויאמרו איך לא יכלנו לכבש לחוט השערה פזה דק, אליו יכפון ואליו יכפון, אלו

מוסר

אמר המשורר ומה לי מזמן אם לא רצונך, ואם אינך מנתי מה מנתי. אל יהי בעיניך פבורך וקלונך ועשרך ועניך למאומה, פי תמצא המרגלית אז תעלוז פי זה המכון ונשלים:

הלכה פסוקה

כבנן וחפירה של מדינה וכיוצא בהן פדי וזמן גובין וזמן גובין מהו לקבן החומה ותקון השערים ושכר

השומרים וכיוצא בהן ולא לתשורת המלך. ואין מחייבין אותן לתן המס בין מס שהוא קצוב על בני העיר בין מס שהוא קצוב

תרגום הזוהר

עמי, אתדבק עמי, שעל ידי זה תתחבר עמי. מאן דאיהו זכאה אתתקף לקבליה ואגח ביה קרבא, מי שהוא צדיק, מתחזק כנגדו, ועורף עמו מלחמה, מה כתיב ויעזוב בגדו בידה, (שיעזב מלהתנאות בפגדיו הנאים), ויגס ויצא החוצה, ישבוק ליה ויתתקף לקבליה, יעזב אותו (להיצר הרע) ויתגבר כנגדו, (ס"א) ואגח ביה קרבא) ויערוק מניה בגין לאשתזבא מניה ולא ישלוט עלוי. ויברח ממנו פדי להנצל ממנו ולא ישלט עליו.

אמר רבי יצחק וזמינו אינון צדיקייא למחמי ליצר הרע פחד טורא

זוהר

תרגום הזוהר

הצדיקים יבכו מרב שמחה, ואלו הרשעים יבכו מרב צער, וקדשא בריה הוא יבער ליה מעלמא ויבוס ליה לעינייהו, והקדוש ברוך הוא יבערנו מן העולם וישחט אותו לעיניהם, ולא ישלוט עוד בעלמא, ולא ישלט עוד היצר הרע בעולם,

וקדשא בריה הוא יבער ליה מעלמא ויבוס ליה לעינייהו, ולא ישלוט עוד בעלמא, ויחמוז צדיקניא ויחדונו, במה דאת אמר (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו שרים את פניך:

ויחמוז צדיקניא ויחדונו, ויראו הצדיקים וישמחו, במה דאת אמר כמו שנאמר (תהלים קמ) אף צדיקים יודו לשמך ישבו שרים את פניך:

מוסר

מעות ושאר היסורין, וצער העבודה הן הן יסורין של אהבה, והמצער יותר על ממונו וכבודו מורה שאוהבם יותר ממנו חלילה, לכן התבייש ושוב לאחוריה ושב בדרך ובכה לפני אלהיה כאשר ראית שנתפעסת ונצטערת על עסקי ממון או קלון פבורך:

איך תכעוס ובכעסך תוציא נשמתך היקרה ותשפין במקומו רוח רעה דומה אתה למי שנוצץ ספין בכעסו בלבד. ואם ילבין פני חברו הרי שפך דמים: צער אלף פרחים (פירוש מין מטבע) מבטל צער חתיכת כסף קטנה, כן ביותר צער מניעת העבודה לצער אבידת

הלכה פסוקה

ואין מניחין אחד מבני השוק למכור עד שימכור הוא. וכן אם היה לו דין והיה עומד בכלל בעלי דיני הרבה, מקדימין אותו ומזיבין אותו:

על כל איש ואיש, שנאמר (הושע ח) גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים, וכן אם היתה סחורה מתלמיד חכם מניחין אותו למכור תחלה

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' עֲדִיקִים יִבּוֹאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ו פרשת וישב

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמֵר: הֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנִי הַתְּלִמוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
יְדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהָרִינִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיחָה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(בשלח דף מ"ז ע"א)

וְקִרְאָתָּהּ לְשַׁבָּת. מֵהוּ וְקִרְאָתָּהּ, דְּיוֹמִין לִיהּ,
בְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שמות י"ב) מְקַרְא
קִדְשָׁא, כְּלוּמַר זְמִינִין, בְּמָה דְמְזַמִּין אוֹשְׁפִיזָא
לְבֵיתֵיהּ. וְעַל דָּא וְקִרְאָתָּהּ לְשַׁבָּת עֲנִיג, דְּיוֹמִין
לִיהּ בְּמָה דְמְזַמִּין אוֹשְׁפִיזָא בְּפִתּוּרָא מְתַקְנָא,

וְקִרְאָתָּהּ לְשַׁבָּת (ישעי נח, יג), שׁוֹאֵל,
מֵהוּ וְקִרְאָתָּהּ, וּמְפָרֵשׁ שֶׁהוּא
לְשׁוֹן הַזְמָנָה, דְּיוֹמִין לִיהּ, שְׂיִזְמִין
אֶת הַשַּׁבָּת, בְּמָה דְאַתָּה אָמַר כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (שמות יב, טז) מְקַרְא קִדְשָׁא,
כְּלוּמַר זְמִינִין, פְּרוּשׁוֹ מְזַמִּינִים, בְּמָה
דְמְזַמִּין אוֹשְׁפִיזָא לְבֵיתֵיהּ, כְּמוֹ

שְׁמְזַמִּין אוֹרְחָא לְבֵיתוֹ. וְעַל דָּא וְקִרְאָתָּהּ לְשַׁבָּת עֲנִיג דְּיוֹמִין לִיהּ בְּמָה דְמְזַמִּין אוֹשְׁפִיזָא, וְעַל
זֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּקָא וְקִרְאָתָּהּ לְשַׁבָּת עֲנִיג הוּא, שְׂיִזְמִינוּ כְּמוֹ שְׁמְזַמִּין אוֹרְחָא, בְּפִתּוּרָא מְתַקְנָא,

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ו ע"ב)

כְּתִיב (תהלים קכג) אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אַתָּה נִפְשִׁי אֶשָּׂא וּכְתִיב (איכה ג) נִשְׂא לְכַבּוֹ
עֵינַי וּכְתִיב (שם כה) אֵלֶיךָ ה' אֵל כַּפָּיִם, וְרִינָה הַמְּמוֹן יִתְיַחַס אֶל

הלכה פסוקה

(הר"מ הלכות שבת פ"ה)

א הַדְּלָקָת גַּר בְּשַׁבָּת אֵינָה רְשׁוּת אִם מְדֻלֵּק, וְלֹא מְצֻנָה שְׂאִינוּ חַיִּיב לְהַדּוּף
רְצָה מְדֻלֵּק וְאִם רְצָה אֵינוּ אַחֲרֶיהָ עַד שְׂעִשְׁשָׁנָה כְּגוֹן עִירוּבֵי חֲצֵרוֹת

זוהר

תרגום הזוהר

בביתא מתקנא בְּדָקָא יֵאוּת, בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתֵּיאוּ
בְּדָקָא יֵאוּת, יתיר על שאר יומין.

בְּשִׁלְחֵן עֲרוּד, בְּבֵיתָא מִתְקַנָּא בְּדָקָא
יֵאוּת, בבית ערוף פְּרָאוּי, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתֵּיאוּ בְּדָקָא יֵאוּת, בְּמֵאֲכַל
וּבְמִשְׁתָּה פְּרָאוּי, יתיר על שאר יומין,
יתר על שאר ימים.

וְקִרְאֵת לְשַׁבַּת, מִבְּעוּד יוֹם. לְקָדוּשׁ ה' מְכוּבֵר
דַּא יוֹם כְּפוּרִים, תְּרִי דְאֵינוֹן חַד. וּכְבֻרְתּוֹ
מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָד, בְּמָה דְאִוְקִימְנָא. מִמְּצוּא חֲפְצֵי

וְקִרְאֵת לְשַׁבַּת הֵינוּ מִבְּעוּד יוֹם,
לְהוֹסִיף מַחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ, לְקָדוּשׁ ה'

מְכוּבֵר דַּא יוֹם כְּפוּרִים, זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים, שְׁגַם כֵּן מְחִיב בְּתוֹסַפַּת יוֹם הַכְּפוּרִים, תְּרִי דְאֵינוֹן
חַד, שְׁנַיִם שָׁהֵם אַחַד (יוֹם הַכְּפוּרִים וְשַׁבַּת שְׁנֵיהֶם נִקְרְאִים שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן), וּכְבֻרְתּוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרִכְיָד
בְּמָה דְאִוְקִימְנָא, כְּמוֹ שֶׁפִּירְשְׁנוּהוּ (שְׁלֵא יְהוּ מְלַבּוּשֵׁי שֶׁל שַׁבַּת כְּמְלַבּוּשֵׁי שֶׁל חַל, וְשְׁלֵא יְהֵא
הַלוּכָף שֶׁל שַׁבַּת כְּהַלוּכָף שֶׁל חַל), מִמְּצוּא חֲפְצֵי וְדָבָר דְבָר, וְהֵא אֲתֵמֵר, וּכְבֵר נִתְפָּרֵשׁ (שְׁלֵא

מוסר

אָדָם מַה לָּךְ עִם הָעוֹלָם לֹא תִתְבַּהֵל
בְּרֵאֵייתֵן כִּי לֹא יוֹעִילֶיךָ וְלֹא יִזְיַקֶיךָ אֲלֵא
רְצוֹן בּוֹרְאֵךְ הַנוֹשֵׂאֶךָ זְכַרְהוּ לֹא תִפְרִידְהוּ
מִמַּחְשַׁבְתְּךָ תְּמִיד:

עֵיקַר מְכוֹן הַשְּׂכִינָה בְּלֵב יִשְׂרָאֵל שְׁנֵאמֵר
(שְׁמוֹת כה) וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְכֶם וְכֵן
פִּירֵשׁ הָרַב רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּפִסְוִק
(דְּבוּרִים כג) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקִרְבְּךָ
מִתְּנִיף, קִרְבֵּי הוּא הַלֵּב שֶׁהוּא בְּאֲמָצֵעַ

הַכְּפִים שְׁנֵאמֵר (תְּהִלִּים קכח) יִגִּיעַ כְּפִיךָ
כִּי תֹאכַל, לְכֵן בֶּן אָדָם פְּרוֹס כְּפִיךָ אֶל
ה' וְעֵינֶיךָ נִשְׂוֹאוֹת לוֹ, וְנִפְשֶׁךָ וְלִבְבְּךָ
וּמְמוֹנֶךָ עַל כְּפִיךָ כְּמִי שֶׁמְקַרֵּב דוֹרוֹן
לְמַלְכוֹ:

הִרְאִיתָ בֶּן מְבִישׁ מִמִּי שֶׁהִיָּה אָבִיו נוֹשֵׂאוֹ
עַל כְּתָפוֹ וְהוּא פּוֹגַע בְּאֲנָשִׁים
וְשׂוֹאֵל לָהֶם הִרְאִיתָם אֶת אָבִי, וְהִרִי
הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ נוֹשֵׂא עוֹלָם, וְאֵתָה בֶּן

הלכה פסוקה

עַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהוּא חַיִּיב בָּהֶם מְדַבְּרִי
סוֹפְרִים: ב מוֹתֵר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּגֵר שֶׁל שַׁבַּת
וְהוּא שְׁלֵא יְהֵא הַדְּבָר צְרִיף עֵיוֹן הַרְבֵּה,
אֲבָל דְּבָר שְׁצָרִיף לְדַקְדַּק בְּרֵאֵייתוֹ אֲסוּר
לְהַבְחִינוּ לְאוֹר הַגֵּר גְּזֵרָה שְׁמָא יִטָּה:
ג הַמְדַּלִּיק צְרִיף לְהַדְלִיק מִבְּעוּד יוֹם קוֹדֵם
שְׁקִיעַת הַחֲמָה. וְנָשִׂים מְצוּוֹת עַל דְּבָר זֶה
יֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים לְפִי שֶׁהֵן מְצוּיֹת בְּבִתְיָהֶם

או נְטִילַת יָדַיִם לְאֲכִילָה אֲלֵא זֶה חוֹבָה,
וְאֲחַד אֲנָשִׁים וְאֲחַד נָשִׁים חַיִּיבִין לְהִיּוֹת
בְּבִתְיָהֶן גֵּר דְּלוּק בְּשַׁבַּת, אֲפִילוּ אִין לוֹ
מַה יֵאבֵל שׂוֹאֵל עַל הַפְּתָחִים וְלוֹקַח שְׁמֵן
וּמְדַלִּיק אֶת הַגֵּר שְׁנֵה בְּכֻלָּל עוֹנֵג שַׁבַּת.
וְחַיִּיב לְבָרֵךְ קוֹדֵם הַדְּלָקָה בְּרוּךְ אַתָּה ה'
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק גֵּר שֶׁל שַׁבַּת בְּדֶרֶךְ שְׁמִבְרָךְ

וישב ליום ששי

רנט

תרגום הזוהר

יהא דבורך של שבת כדבורך של חל).
בגין דההיא מלה סלקא ואתער
מלה דחול לעילא, מפני שאותה
המלה של חל שמדברים בשבת עולה
ומעוררת מלה של חל למעלה. מאן

זוהר

ודבר דבר, והא אתמר בגין דההיא מלה
סלקא ואתער מלה דחול לעילא, מאן דמזמין
אושפיזא ביה בעי לאשתדלא, ולא באחרא:

דמזמין אושפיזא ביה בעי לאשתדלא ולא באחרא, מי שמזמין אורח (מן הנימוס הוא)
צריך להתעסק בו ולא באחר, (וכן בזה אחר שהזמין את השבת אין ראוי שיתעסק בדברים השייכים
לימות החל):

מוסר

מחניף שהם רמ"ח אבריו, וסיפיה דקרא
ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריו.
הלכך פשלא יקדש אבריו אפילו במתן
להם במחשבה ודבור ומעשה, נמצא
מחריב המקדש ואוי מחריב מקדשו של
מלך בכל יום:

הלכה פסוקה

והן העסוקות במלאכת הבית, ואף על
פי כן צריך האיש להזהירן ולבדוק אותן
על כך ולומר להן ולאנשי ביתו ערב
שבת קודם שתחשך הדליקו את הנר.
ספק חשיכה ונכנס השבת ספק לא נכנס
אין מדליקין:

